

Az zálogtárgy értékesítéséből befolyt vételár elszámolásával kapcsolatos kifogás előterjesztésére megállapított 8 napos határidőt attól az időponttól kell számítani, amikor a felszámolónak a vitatott elszámolással kapcsolatos indokolt és végleges álláspontjáról a hitelező tudomást szerez.

Alkalmazott jogszabályok: Cstv. 49/D.§(2)bekezdése, 51.§ (1) bekezdése

Győri Ítéltábla: Fpkhf.II.25.351/2013/4.

Az elsőfokú bíróság 2011. május 23-án benyújtott hitelezői kérelem alapján a 2012. június 6-án jogerőre emelkedett 6.Fpk.19-11-000322/12. számú végzésével megállapította az adós fizetéseképtelenségét, és felszámolását elrendelte. A felszámolási eljárás kezdő időpontja 2012. június 21.

A hitelezők a 2013. január 10-én kelt, az elsőfokú bírósághoz 2013. január 14-én érkezett beadványukban kifogást terjesztettek elő. Előadták, hogy felszámoló nyilvános pályázat útján értékesítette az adós tulajdonában álló – a kifogást tevő hitelezők vagyont terhelő zálogjogával terhelt - tehergépjárműveket, ezért a vételár elszámolására a Cstv. 49/D. § (2) bekezdése az irányadó. A hitelezők 2012. december 7-én vették kézhez a felszámoló elszámolását a gépjárművek értékesítéséről, amivel nem értettek egyet, ezért egyeztetést kezdeményeztek a felszámolóval, aki álláspontját fenntartotta. A kifogásoló hitelezők álláspontja szerint a Cstv. 49/D. § (2) bekezdése alapján a vagyoneértékelés díja, a postaköltség, a járművek szállítási, tárolási költsége nem közvetlenül az értékesítéshez kapcsolódó költség, ezért a zálogtárgyak értékesítéséből származó vételárral szemben nem számolhatóak el. Ezért azt kérték, hogy a bíróság kötelezze a felszámolót a gépjárművek eladásával kapcsolatos elszámolásnak a Cstv. 49/D. § (2) bekezdésének megfelelő módosítására.

Az elsőfokú bíróság 2013. január 16. napján kelt 6.Fpkh.19-13-000003/2. számú végzésével a kifogást érdemi vizsgálat nélkül elutasította. Határozatának indokolása szerint a Cstv. 51. § (1) bekezdése alapján a sérelmet szenvedett fél a felszámoló jogszabálysértő intézkedése ellen a tudomásszerzéstől számított 8 napon belül élhet kifogással. Mivel a hitelezők a sérelmezett elszámolásról 2012. december 7-én szereztek tudomást, 2012. december 17-ig terjeszthettek volna elő kifogást, ezért a 2013. január 11-én postára adott kifogásuk elkésett.

E végzéssel szemben a kifogásoló hitelezők terjesztettek elő fellebbezést, melyben annak hatályon kívül helyezését kérték. Arra hivatkoztak, hogy a kifogásuk nem késett el. Megismételték, hogy a gépjárművek értékesítéshez kapcsolódó elszámolást 2012. december 7-én vették kézhez. Ugyanakkor az elszámolás alapját képező további adatok (számlák, szerződések) megismerésével volt csak eldönthető a kifogás benyújtásának szükségessége. Ezért a fellebbezésükhöz csatolt 2012. december 13-án, majd december 20-án kelt levelükben egyeztetést kezdeményeztek a felszámolóval, és kérték ezen iratok megküldését. A felszámoló azonban csak 2012. december 20-án kelt, és a hitelezők által 2013. január 3-án átvett levelével értesítette őket, hogy a

közölt elszámolását fenntartja, ezért nyújtották csak be 2013. január 11-én a kifogásukat, mely így határidőben érkezettnek minősül.

A felszámoló a fellebbezésre tett észrevétele az elsőfokú végzés helybenhagyására irányult.

A fellebbezés az alábbiak szerint alapos.

Az elsőfokú bíróság tévedett, mikor a kifogást elkészttség miatt - érdemi vizsgálat nélkül - elutasította.

A jelen eljárásra irányadó, a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló, 1991. évi XLIX. törvény (Cstv.) elsőfokú bíróság által is idézett 51. § (1) bekezdése értelmében a felszámoló jogszabálysértő intézkedése vagy mulasztása ellen a tudomásszerzéstől számított 8 napon belül a sérelmet szenvedett fél, valamint a hitelezői választmány, a hitelezői képviselő a felszámolást elrendelő bíróságnál kifogással élhet.

Kétségtelen, hogy a kifogással élő hitelezők 2012. december 7-én értesültek a felszámolónak a jelen kifogásolási eljárással érintett gépjárművek értékesítéséből származó vételárral kapcsolatos elszámolásáról. A felterjesztett iratokból ugyanakkor az is megállapítható, hogy a felszámoló ehhez az elszámolás alapját képező – éppen a vitatott értékesítési költségnek minősített – bizonylatokat, okiratokat nem csatolta. Ezek hiányában pedig a hitelezők valóban nem ismerhették a felszámoló kifogásolt elszámolásának a lényegét, így nem voltak abban a helyzetben, hogy annak jogszerű, vagy számukra sérelmes voltáról megalapozottan állást foglaljanak. Jogos igényként jelentkezett tehát részükről a felszámolóval folytatott előzetes egyeztetés, és a fellebbezéshez csatolt hitelező levelekből megállapíthatóan, a szükséges iratok megküldésén kívül a felszámoló végleges álláspontjának közlését is kérték az elszámolás kérdésében.

A felszámolónak a kifogásolt elszámolással kapcsolatos végleges álláspontját a hitelezők – a felszámoló által nem vitatottan – csupán 2013. január 3. napján kapták meg. Ebben közölte csak a felszámoló a kifogásoló hitelezők 2012. december 13-i és 20-i - adatok szolgáltatására, és az elszámolás módosítására felhívó - leveleikre adott válaszban, hogy a már közölt elszámolását fenntartja. Ebből következően pedig a kifogásoló hitelezők és a felszámoló közötti egyeztetés eredménytelensége csak a felszámoló válaszlevelének 2013. január 3-i átvételével válhatott a kifogásoló hitelezőknek nyilvánvalóvá, ezért ettől az időponttól kell számítani a Cstv. 51.§ (1) bekezdése szerinti 8 napos határidőt. (BH 2002.240.)

A kifogás előterjesztésére megállapított 8 napos határidőt ugyanis attól az időponttól kell számítani, amikor a hitelezők a felszámolónak az értékesített vagyontárgyak vételárának elszámolásával kapcsolatos vitás kérdésekre vonatkozó végleges álláspontjáról tudomást szereztek. (Legfelsőbb Bíróság Fpk.VI.30.226/2001/2. szám)

A fentieknek megfelelően pedig, mivel a kifogást előterjesztő hitelezők a felszámolónak a vitás elszámolással kapcsolatos végleges álláspontjáról csupán 2013. január 3-án értesültek, így a 2013. január 11-én postára adott kifogásuk nem késett el.

Az elsőfokú bíróság téves jogi álláspontja miatt a hitelezők kifogását érdemben nem vizsgálta, és azt nem bírálta el. A fentiekre tekintettel pedig a kifogás érdemi vizsgálat nélküli elutasítása jogszabálysértő, ezért az ítélőtábla az elsőfokú végzést a Cstv. 6. § (3) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 258. § (1) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú bíróságot új határozat hozatalára utasította.

A megismételt eljárásban az elsőfokú bíróságnak érdemben kell vizsgálnia, hogy az előterjesztett kifogásban előadottak alaposak-e.